

hvad der skulde gennemføres her. Og det, tror jeg, er af Betydning for Tjenestemændene. Og de bliver heller ikke møtte af, at man nu stiller alle de Forslag op, som de kunde have faaet gennemført i 1923, hvis og hvis og atter hvis, for de fik ikke noget som helst gennemført, og det konservative Folkeparti skaffede dem ikke noget som helst paa det Tidspunkt udover Loven af 1923 (*Fraenkel*: Og det var deres egen Skyld). Det ærede Medlem Hr. Fraenkel vil atter gøre mig opmærksom paa, at det var Tjenestemændenes egen Skyld. Jeg er fuldstændig klar over, at det ærede Medlem mener, at det er Tjenestemændenes egen Skyld . . . (*Fraenkel*: Jeg ved det). Det ærede Medlem endogsaa ved det; det tager jeg til Efterretning, men jeg er ikke sikker paa, at alle Tjenestemænd deler den Anskuelse, og det har jeg tilladt mig at fremhæve.

Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, som selv er Tjenestemand og Medlem af det konservative Folkeparti, kan klare Vanskeligheden, naar han som Tjenestemand og som Medlem af det konservative Folkeparti skal hævde, at det er Tjenestemændenes Skyld, at man ikke fik en bedre Ordning i 1923. Det er muligt, at det ærede Medlem i saa Henseende vil have bedre Evner, end der hidtil har været anvendt, men jeg tror ikke, at alle Tjenestemænd er overbeviste derom. Det Forslag, som blev vedtaget den Gang, mættede ikke Tjenestemændene, og det Forslag, som man nu vifter med, og som man fortæller kunde være blevet vedtaget, det mættede heller ikke Tjenestemændene, for det blev ikke til noget. Men det Forslag, der her foreligger, giver Mulighed for at møtte Tjenestemændene, idet det indeholder en virkelig Lønforbedring, en virkelig økonomisk Fordel for Tjenestemændene. Det afhænger af, hvorledes Rigsdagen nu vil stille sig til dette Forslag, om Tjenestemændene skal kunne sige, at denne Gang blev Resultatet af Rigsdagens Forhandlinger, at vi fik noget, der kunde møtte os. Og det vil jeg anmode det konservative Folkeparti om at være med til at arbejde for.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at de Radikale og Socialdemokraterne kunde have gavnnet, hvis de havde haft Flertal. Ja, de kunde

ogsaa have gavnnet, hvis de vilde have stemt for det Forslag i 1923, som de nu er villige til at stemme for. Den højtærede Finansminister sagde, at han skulde ikke blande sig i Mellemværendet mellem de Konservative og Tjenestemændene. Blot den højtærede Finansminister havde holdt sig denne gyldne Leveregel efterrettelig, havde vi sparet megen Diskussion i Dag, men han brød jo Princippet straks efter. — Med Hensyn til, at Organisationerne skulde kræve noget gennemført, vil jeg sige, at det er der ikke Tale om. Der er Tale om, at jeg her har rejst et Principspørgsmaal og stillet et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, som han ikke har villet svare paa. Jeg har sagt til den højtærede Finansminister: De vil nivellere! Den højtærede Finansminister har intet haft at indvende derimod. Jeg har spurgt: Hvorledes ser De paa de højere Tjenestemandslønninger? Den højtærede Finansminister har ikke været til at formaa til at svare paa dette Spørgsmaal. Jeg gentager det. — Naar der tales om de glade Forventninger, som Tjenestemændene skulde have med Hensyn til Socialdemokrater og Radikale, saa kan de i hvert Tilfælde ikke være bygget paa Erfaringer fra Krigsaarene, thi da var det det konservative Folkeparti, der rejste Krav om Bedring af Tjenestemændenes Kaar. Det kan altsaa ikke bunde i Erfaringer, men kun i de gyldne Løfter, som rundhaandet blev strøet ud over Landet før Valget den 11. April. — Naar den højtærede Finansminister talte om, at jeg ikke gør Tjenestemændene Gavn, vil jeg dertil sige, at det, jeg har fremhævet, angaar det samfundsmæssige Hensyn. Jeg betoned, sidste Gang jeg havde Ordet, at hvorledes Tjenestemændene vilde handle i denne Sag, maatte de selv om, men samfundsmæssigt: Er vi da tjent med at fortsætte Nivelleringen?, det er det Spørgsmaal, jeg har rejst ved denne Lejlighed, og det er det Spørgsmaal, som den højtærede Finansminister ikke ved nogen som helst dialektiske Kunster kommer udenom.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren Svendsen: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen vilde bestride Rigtigheden af mine Udtalelser om, hvordan Sagen laa i 1923, men det kan det ærede Medlem ikke med Grund, for Forholdet laa den Gang akkurat, som jeg sagde, at